

varierende stemmetal fra 37 til 42. De fire nordiske lande stemte samlet for de australske forslag. Det sovjetrussiske forslag blev forkastet med 30 stemmer mod 9; 16 stemte ikke. Blandt de 9 positive stemmer var foruden Sovjetunionens og de 5 østlige folkerepublikkers tillige Sverige, Irak og Mexico. Norge og Island stemte imod det russiske forslag, medens Danmark undlod at stemme.

Det argentinske forslag om henvisningen til den internationale domstol blev vedtaget i en ret reduceret skikkelse efter forslag af Belgien og Nederlandene. De 3 skandinaviske lande stemte imod forslaget.

Iraks forslag blev ligeledes vedtaget i en væsentlig ændret skikkelse, hvorved alle de nordiske lande i fællesskab kunne stemme derfor, idet det væsentligst gik ud på, efter at have taget sikkerhedsrådets specialrapport til efterretning, at anmode medlemmerne af sikkerhedsrådet om at afstå fra brugen af veto vedrørende spørgsmålet om optagelse af nye medlemmer og dernæst anmode sikkerhedsrådet om i lyset af art. 4, stk. 1, at overveje ansøgningerne fra alle de stater, som endnu ikke havde opnået medlemskab i De Forenede Nationer.

Spørgsmålet behandledes i plenarmøde den 22. november 1949, og de australske resolutionsforslag vedtoges her med 42 stemmer mod 5, medens 11 afholdt sig fra at stemme.

12. Indonesien.

Spørgsmålet om Indonesien, som havde været genstand for indgående forhandlinger på 3. forsamlings 2. del,*) var påny sat på dagsordenen. Det henvistes til ad hoc udvalget og drøftedes dér den 3. december 1949. En række asiatiske lande fremsatte et fælles forslag til en resolution, hvori plenarforsamlingen udtalte sin glæde over, at der var blevet truffet en ordning på rundbordskonferencen i Haag, og sin anerkendelse til parterne og til De Forenede Nationers kommission for Indonesien for deres bidrag til ordningen samt bød oprettelsen af

den nye, selvstændige republik, Indonesiens Forenede Stater, velkommen. — Dette forslag blev godkendt af udvalget med 43 stemmer mod 5. Et af Ukraine fremsat resolutionsforslag, der i det væsentlige var en kritik af den nederlandske regering, blev afvist som uforeneligt med pagtens art. 12. Man forkastede ligeledes forslag fra Polen og Hviderusland om at forlænge debatten.

Plenarforsamlingen vedtog den 7. december 1949 udvalgets resolutionsforslag med 44 stemmer, deriblandt Danmarks, mod 5.

13. Palæstina.

a. Internationalisering af de hellige steder.

Den af 3. plenarforsamling ved resolution 194 af 11. december 1948 nedsatte mæglingskommission for Palæstina havde i overensstemmelse med sit mandat udarbejdet et forslag om et mellemfolkeligt styre for Jerusalem-området under kontrol af De Forenede Nationer samt om garantier til sikring af de hellige steder. Skønt dette forslag kunne siges at afgive et udmærket grundlag for sagens behandling, der begyndte den 24. november 1949 i det politiske ad hoc udvalg, viste der sig meget ringe interesse for det i udvalget, hvor der blev fremsat en række selvstændige resolutionsforslag. Israels delegerede erklærede, at Israel ikke kunne gå med til en internationalisering af Jerusalem, men højst en internationalisering af selve de hellige steder, og en repræsentant for kongeriget Jordan, der særskilt havde fået adgang til udvalget, afviste enhver form for internationalisering.

Australien fremsatte et forslag, der fandt betydelig tilslutning; det gik bl. a. ud på at forlænge kommissionen for endnu et år og at bemyndige den til at oprette en passende administration for Jerusalem.

Foruden et forslag fra Bolivia om en såkaldt funktionel internationalisering af de hellige steder, fremsattes der af Nederlandene og Sverige et resolutionsudkast, der opfordrede Israels og Jordans regeringer til at afgive visse garantier for de hellige steder

*) Se beretn. 3. saml. 2. del, s. 4.